

for ringe. Jeg veed, at jeg en Gang her i Tinget har udtalt, at de ikke give nogen større Rente, men det var kun for at anspore til, at de Egne, der maa svare deres Del af den Rente, ogsaa kunne faa Baneanlæg og faa Del i de samme Goder; det mente jeg, de kunne have Krav paa. Altsaa, jeg vil ved denne Bemærkning fralægge mig at være den, der som den ærede Indenrigsminister gentagne Gange har udtalt, stadig har klaget over, at Statsbanerne forrente sig for daarlig. Ja, naturligvis kan man gjerne ønske, at det var bedre, men det er dog ikke for mig Hovedsagen. Jeg synes, at Forrentningen efter Omstændighederne er ret god, og jeg frygter for, at man ved den stadige Talen om Forrentningen vil komme til at tilside sætte de Egne, der have Krav paa ikke alene at faa en Bane, men ogsaa en ordentlig Drift. Jeg har en Gang tidligere under en Baneforhandling fremhævet, at Driften af den midtjydske Bane, der forbindes Vest- og Østbanen, er efter min Formening ikke saaledes, som den bør være. Siden jeg sidst udtalte mig derved, er der ganske vist kommen den Forbedring, at man har faaet et gennemgaaende Tog om Aftenen Kl. 9, der gaar direkte til Kjøbenhavn uden videre Standsning i Standerborg, men det er ogsaa det eneste. Rejser man herfra og til Midtjylland om Natten, maa man ligge i Standerborg 2—3 Timer om Morgenen uden endog at kunne gaa op til Byen for at tage Ophold der, dertil er Tiden ikke lang nok, og man er altsaa næsten nødt til at ligge paa selve Jærnbane stationen. Rejser man fra Midtjylland om Morgenen tidlig til Kjøbenhavn, er Forholdet det, at man hurtigere kan rejse over Esbjerg. Gør man det, behøver man først at tage aften Kl. 9, men rejser man fra Herning til Kjøbenhavn øst paa, som dog er den naturligste Rute, skal man allerede rejse om Morgenen Kl. 6½ og atter ligge i Standerborg 3—4 Timer, en Tid, der er ganske spildt, og Tid er jo Penge, det veed den ærede Minister nok. Jeg er meget hange for, at vi ved denne stadige Talen om Forrentning, kun have bidraget til, at Driften er bleven daarligere opre i Midtjylland. Den har været bedre, vi have haft en ældre Plan, med hvilken vi fuldt ud vare tilfredse. Altsaa, jeg har kun taget Ordet for at forvare mig imod, at jeg skulde være med til stadig at tale om den daarlige Forrentning. Jeg mener netop, at Forrentningen efter Omstændighederne er ret god; jeg tror forøvrigt slet ikke, at en bedre Drift overhovedet vilde gøre, at Forrentningen blev bedre, tværtimod, men jeg frygter for, at denne stadige Talen om dette Punkt baade gør, at vi have

mindre Udsigt til at faa Baner i de Egne, der have Krav derpaa, og tillige at vi faa daarligere Drift. Derfor vil jeg, som sagt, forvare mig imod, at jeg skulde høre med til dem, der stadig klage over den daarlige Forrentning. — Jeg har heller ikke noget mod dette Forslag at indvende, jeg har kun imod Baneanparagraffen, men det skal jeg nu ikke komme ind paa, da det er saa udførlig debatteret; man kommer vel over disse Banfeligheder paa den ene eller anden Façon. — Jeg kan kun for mit Bedkommende bemærke, at mig forekommer det ogsaa, at der er nogen Forstel paa Tilskuddet, naar man kommer over Bæltet, men jeg vil dog sig til de gode Synboere, at de maa være glade ved at slippe med 80,000 Kr. pr. Mil. Naar vi skulle bygge opre i Sylland, skulle vi selv bygge og endda være glade ved at faa Lov dertil, og det Tilskud, vi faa, er en ren Ubetydelighed. Jeg misunder ikke Synboerne, men jeg vil haabe, at naar vi komme vest for Lille-Bælt, ville de staa os bi derovre i Sylland, at vi ikke skulle faa Banerne daarligere.

Udm: Der er noget saa resigneret i det ærede Medlems Jærnbanebetragtelse, der nu satte sig, at jeg vil haabe, at han gennem denne Resignation maa opnaa den ønskede Forbedring af Jærdselsforholdene paa Midtjylland, men jeg vil dog tillade mig at tro, at det ikke er ad den Vej, man jaar det. Jeg tror tværtimod, at blive vi ved med for alvor at klage over de Forhold, faar man disse nok bedre en Gang. Jeg vedtender mig at være af dem, som stadig klage over den ringe Forrentning, Statsbanerne give, og hvis det maa blive givet mig Lejlighed dertil, hvis det store Jærnbaneorganisationsforslag, der i dette Øjeblik er i Folketinget, maa komme herop, skal jeg tillade mig at søge at bevise mine Ord, at de danske Statsbaner ikke styres saa godt, som de kunde styres.

I Anledning af en Bemærkning af den højtærede Minister skal jeg blot kortelig sige, at naar den højtærede Minister mener, at det vil være ganske betydelige Udgifter, der vilde følge af Jordarbejder til Forhindringer af Snestandsninger, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvorvel disse Udgifter ere forholdsvis betydelige paa de eksisterende Baneanlæg, følger ikke deraf, at de blive betydelige ved Ny anlæg. Jeg skal fremføre en kort Beregning for at vise det. Den normale Ekspropriationsudgift pr. Mil er 40,000 Kr. Hvis vi blot tænke os, at $\frac{1}{10}$ ja, jeg vil heller sige $\frac{1}{20}$, for det vil komme Forholdet nærmere, komme til Anvendelse paa disse Snestandsninger — det vil altsaa sige, at man gør Ekspropriationen $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{20}$